herpy

GRODOR

Chaco Horned Frog

Chacophrys pierottii

Chacophrys pierottii är en liten, rund hornpadda från torrskog och snår i Gran Chaco i Sydamerika. Den blir 5-7 cm, gräver ner sig i lös jord och tillbringar den torra tiden i en kokong av avstött hud. Arten ska bo ensam, äter mest insekter och ses sällan i terrarier, så det finns bara lite kunskap om skötseln.

Familj: Ceratophryidae

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**5-7 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**3-5 år**
Aktiv	**I skymningen och på natten**
Levnadssätt	**Marklevande och grävande**
Biotop	**Savann och torrskog**
Hudgift	**Inget känt**
Svårighetsgrad	**Viss erfarenhet**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 30 × 25 cm** L × B × H för 1 vuxet djur
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, natt	**22-24 °C**
Luftfuktighet	**50-70 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter och maskar/sniglar**
Hålls	**Ensamma**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Ägg per läggning	**900-2 000**
Larvtid	**14 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter och färdigfoder**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Chacophrys pierottii är en liten, kompakt groda med kort kropp, korta ben och ett stort huvud som utgör nästan hälften av kroppen. Ögonen sitter framträdande ovanpå huvudet, och huden är täckt av små, korniga knoppar, mest på huvud och rygg. Fingrarna har ingen simhud. Vuxna djur har gröna eller bruna fläckar på huvud och rygg, undersidan är gräddfärgad till vit, och två mörka band löper från ögonen ner längs sidorna.

Vuxna djur är 5-7 cm från nos till kloak, och honorna är vanligen större än hanarna. I naturen blir de upp till fem år gamla; livslängden i fångenskap är inte dokumenterad. Arten beskrevs av Vellard 1948 och är den enda i släktet *Chacophrys*, som står i samma familj som *Ceratophrys* och *Lepidobatrachus* och är det minsta av de tre släktena. Den är sällsyntare i hobbyn än *Ceratophrys cranwelli* och *Lepidobatrachus laevis*.

Giftig hudsekret är inte beskriven för arten, men tvätta alltid händerna efter kontakt med djuret. Liksom hos de närmaste släktingarna snappar grodan efter allt som rör sig, så håll fingrarna borta från munnen.

Utbredning och livsmiljö

Chacophrys pierottii lever bara i det halvtorra och torra Gran Chaco i norra Argentina, södra och östra Bolivia och västra Paraguay, i låglandet på 70-200 m höjd. De allra flesta fynden kommer från Argentina.

> **Naturlig utbredning:** Argentina, Bolivia och Paraguay.

LIVSMILJÖ

Chacophrys pierottii lever i torr bukskog, snår och galleriskog på platt mark. Största delen av året ligger grodorna begravda i jorden. De första kraftiga regnskurarna väcker dem, och då samlas de i stort antal i tillfälliga vattenhål för att äta och fortplanta sig. Äggen läggs på botten av lerigt vatten i dammar som är 15-100 cm djupa och ofta har nedsänkta växter. Aktiviteten når sin topp i januari, och hanarna ropar särskilt efter regn på minst 60 mm.

Under den torra tiden gräver grodan ner sig och bildar en kokong av avstött hud som begränsar vattenförlusten tills regnet återvänder. Arten är klassad som livskraftig (LC), men förlorar livsmiljö till jordbruk och skogsavverkning och samlas in för handel.

Skötsel

TERRARIET

Det finns bara lite kunskap om skötseln av *Chacophrys pierottii*. Rekommendationerna här är lånade från *Ceratophrys cranwelli*, som lever i samma område och har samma kroppsbyggnad och levnadssätt. Ett vuxet djur behöver ett terrarium på minst 45 × 30 × 25 cm. Golvytan är det som räknas, för grodan sitter på marken och klättrar inte. Terrariet ska ha ett tättslutande lock med ventilation.

Bottenlagret är det viktigaste: 8-10 cm löst, fuktigt substrat som grodan kan gräva ner sig helt i. En blandning av kokosfiber, lite sphagnum och fin, komposterad orkidébark håller kvar fukten och luktar inte. Undvik grus och småsten, som sväljs med fodret. Lägg löv eller mossa överst och en halv lerkruka eller ett stycke korkbark som gömställe, så att det finns en lite fuktigare plats under. Robusta växter som pothos kan stå i krukor nedgrävda i botten. Sikta bort avföring från botten, och byt ut den helt när den luktar eller blir slemmig.

Håll alltid djuren var för sig. Grodor av familjen är kannibaler och äter en artfrände som ryms i munnen.

TEMPERATUR

På dagen hålls terrariet på 24-28 °C och på natten på 22-24 °C, vilket passar den varma, regniga tiden då grodan är aktiv. Det behövs ingen värmeplats, men en värmematta på sidan av terrariet håller temperaturen stabil. Använd en digital termometer och termostat, och undvik temperaturer över 30 °C.

I naturen ligger grodan nedgrävd under den svala, torra tiden. Om en torrtidsvila behövs i fångenskap är inte dokumenterat, och grodan kan hållas aktiv året runt. En vila får bara prövas med friska djur i god hull och enligt samma tillvägagångssätt som hos *Ceratophrys cranwelli*.

Läs mer: Värme och temperatur

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Luftfuktigheten hålls på 50-70 %. Substratet ska vara lätt fuktigt hela vägen ner. Duscha varje kväll, så att de översta centimetrarna blir fuktiga utan att stå i vatten. God ventilation förebygger hudinfektioner, och bottenlagret får inte vara vattenmättat.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

VATTEN OCH VATTENKVALITET

Ge en låg, bred vattenskål där grodan kan sitta utan att behöva simma och lätt kommer upp igen; den tar upp vatten genom huden. Byt vattnet dagligen, och använd kranvatten behandlat mot klor och kloramin. Amfibier tar upp ämnen genom huden, så använd aldrig tvål eller rengöringsmedel till skålen.

LJUS OCH UVB

UVB behövs inte för *Chacophrys pierottii*, men ett svagt UVB-rör (Ferguson-zon 1) ger en tydlig dygnsrytm och gör ingen skada, så länge grodan kan gräva ner sig. Natten ska vara mörk. Grodan är mest aktiv i skymningen och på natten och ligger ofta nedgrävd största delen av dagen.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Vuxna djur äter i naturen mest insekter som skalbaggar, bin, myror och fjärilslarver och ibland andra grodor. Grundfodret i fångenskap är syrsor, gräshoppor, kackerlackor och vaxmalslarver, gärna omväxlande med daggmaskar. Foderdjuren ska vara mindre än grodans huvud. Mjölmask och andra djur med hårt skal ges bara sällan.

Unga djur matas dagligen med så mycket de vill ta och vuxna två till tre gånger i veckan; mängderna är lånade från *Ceratophrys cranwelli*. Pudra fodret med kalk och ett multivitamin med D3 vid varannan utfodring till ungar och vid var tredje eller fjärde till vuxna. Grodor av familjen äter tills de blir för feta, så mängden ska styras efter kroppsformen. Mata med en lång pincett, aldrig från handen.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Chacophrys pierottii är en ensamvarg som ligger nedgrävd och stilla länge och slår till när bytet kommer förbi. Den är mest aktiv på natten. Under regntiden ropar hanarna med upprepade serier om 3-12 höga, pulserande toner som faller tvärt på slutet.

Håll djuren var för sig. Grodor av familjen äter artfränder, även vuxna djur av samma storlek, och nyomvandlade ungar äter varandra. Grodan är ett djur att titta på, inte ett sällskapsdjur, och hantering skadar den känsliga huden. Ska den flyttas, använd en låda eller våta, pudderfria nitrilhandskar, och håll fingrarna borta från munnen.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honorna är vanligen större än hanarna. Hanen känns igen på ropet under regntiden. När arten blir könsmogen är inte dokumenterat.

PARNING

Avel av *Chacophrys pierottii* i fångenskap är inte dokumenterad. I naturen förökar sig arten explosivt en gång om året, när de första kraftiga regnskurarna kommer efter den torra tiden, och aktiviteten når sin topp i januari. Hanarna samlas och ropar i tillfälliga vattenhål. Avel i fångenskap måste därför följa artens rytm: en torr tid med nedgrävda djur, följd av regn och en vattendel där äggen kan läggas, som hos *Ceratophrys cranwelli*.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Äggen läggs på botten av leriga, tillfälliga dammar som är 15-100 cm djupa och ofta har nedsänkta växter. Antalet ägg per läggning är inte dokumenterat för arten; siffran i rutan är lånad från *Ceratophrys cranwelli* och är sannolikt för hög för en så liten groda. Det finns ingen yngelvård.

Grodynglen är allätare: de små betar på botten och äter detritus och små kräftdjur, medan de större äter aktivt i vattenmassan. Därmed skiljer de sig från grodynglen hos *Ceratophrys cranwelli*, som är rena rovdjur. Foder, vattentemperatur och vattenbyten i fångenskap är inte dokumenterade.

METAMORFOS

Kläcktiden är inte dokumenterad. De största grodynglen är färdigomvandlade efter omkring två veckor, mindre grodyngel något senare, och de nyomvandlade ungarna är 20-45 mm från nos till kloak, beroende på fodret. Grodynglen slutar äta när frambenen kommer fram. Vattennivån ska då sänkas, och det ska finnas enkel tillgång till land. Ungarna skiljs åt så snart de lämnar vattnet.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyomvandlade ungarna bor var för sig i små behållare med fuktigt, löst substrat och ett gömställe. De matas dagligen med små syrsor och hoppstjärtar, pudrade med kalk och D3. De ska inte bo tillsammans, för de äter varandra. Flytta dem till större terrarier allt eftersom, och använd aldrig grus. Tillväxthastighet och tid till vuxen storlek är inte dokumenterade.

Hälsa och vanliga misstag

Det finns inga dokumenterade sjukdomar specifikt för *Chacophrys pierottii*. För grodor av familjen gäller:

- Hudinfektioner vid smutsig eller ständigt våt botten och stillastående luft. Förebygg med ventilation och regelbundet byte av bottenlagret.
- Sväljda främmande föremål. Grus och småsten sväljs med fodret och ger förstoppning.
- Övervikt vid för mycket foder.
- Skelettsjukdom hos unga djur när fodret inte pudras med kalk och D3.
- Uttorkning om bottenlagret torkar ut helt, särskilt under en torrtidsvila.

Sök en veterinär med kunskap om amfibier om grodan slutar äta utan att vara nedgrävd, går ner i vikt, får sår eller röd hud eller sväller upp.

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.